

บทที่ 3

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการฝึกปฏิสัมพันธ์ของบิดามารดาที่มีต่อสัมพันธภาพกับบุตรที่เรียนซ้ำ โดยมีสมมติฐานการวิจัย คือ

1. กลุ่มบิดามารดาของเด็กเรียนซ้ำ ที่เข้ารับการฝึกปฏิสัมพันธ์ตามหลักการของโทนิค-ท็อคซิค จะมีคะแนนการมีสัมพันธภาพกับบุตรสูงขึ้นกว่าก่อนเข้ารับการฝึก

2. กลุ่มบิดามารดาของเด็กเรียนซ้ำ ที่เข้ารับการฝึกปฏิสัมพันธ์ตามหลักการของโทนิค-ท็อคซิค จะมีคะแนนการมีสัมพันธภาพกับบุตรสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึก

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การทดสอบสมมติฐานที่ 1 เป็นการทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตรในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

2. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 เป็นการทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตร หลังการทดลองในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตรที่เรียนซ้ำ ของกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง และแสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตร ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

กลุ่ม/เวลา	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		ค่า t (t-dependent)
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
กลุ่มควบคุม	23.25	2.701	23.9167	3.704	-.92
กลุ่มทดลอง	25.00	3.542	46.75	6.510	-13.71*
ค่า t t-independent	1.36		10.56*		

* $P < .05$ ($t_{.05} = 2.201$) $df = 11$

** $P < .05$ ($t_{.05} = 2.074$) $df = 22$

จากตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างด้วยคะแนนค่าที (t-test) ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตร ภายหลังจากเข้ารับการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์ของกลุ่มทดลอง มีคะแนนสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบวัดสัมพันธภาพของบิดามารดาที่มีต่อบุตร หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้ารับการฝึกปฏิบัติสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05